

हयग्रीवस्तोत्र

५

॥६॥

॥१॥

॥ श्रीमते रामानुजाय नमः ॥ श्रीमान्नेकटनाथार्यः कवित्तर्कितकेशरी
 वेदांताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि ॥ १ ॥ हयग्रीवसुधासिंहरवकोलाह
 लोर्मयः ॥ जयंति वादवेद्यं तत्क्षिप्तवाद्यकुहृष्टयः ॥ २ ॥ अभंगुरकलादान
 स्पूललक्षित्वमीशुषे ॥ तुंगाय महसे तस्मै तुरंगाय च ते नमः ॥ ३ ॥ तुराषोऽपि
 समन्तायं तुलसीदामभूषणं ॥ तुरंगममुखं वंदे तुंगसारस्वतप्रदं ॥ ४ ॥ स्व
 तस्मिन् शुद्धस्फटिकमणिभूभृत्प्रतिभटं सुधासध्रीचीभिर्द्युतित्रिभुवनं
 अनंतैस्त्रैयंतैरनुविहितहेषाह्वलहलं ॥ हताशेषा वयं हयवदनमीडे महिम
 हः ॥ ५ ॥ आचीसंध्याकचिदंतनिशायां ॥ प्रज्ञादृष्टेरंजनश्रीरपूर्वचिक्तीवेदा
 भानुमेवाजिवक्त्रवागीशारव्यवासुदेवस्पृष्टिः ॥ ६ ॥ ज्ञानानंदमयं देवं नि

भिरपताप

॥१॥

॥६०॥

॥२॥

तत्त्वं यन्मूलमास्नायमहदुमाणां ॥ तत्त्वेन जानति विष्णुश्च सत्त्वास्त्रामक्षराम
क्षरमात्तु कांते ॥१३॥ अद्या कृतार्थं कृतवानसि त्वं तामानिरूपाणि च या
नि पूर्व ॥ संसंति तेषां चरमां प्रतिष्ठां वागीश्वरत्वां त्वदुयत्तवाचः ॥१४॥ मुग्धे
दुनिष्पंदविलोभनीयां मूर्तित्वानंदसुधाप्रसूतिं ॥ विपश्चितश्चेतसि भव
यं तौ वेत्ता सुदारामिव दुग्धसिंधोः ॥१५॥ मनोगतं पश्य पतियः सदा त्वां म
नीषिणां मानसराजहंसं ॥ स्वयं पुरोवाद् विवादभाजः किं कुर्वते तस्मिन् गिरो
यथा हं ॥१६॥ अपि क्षणार्धं कलत्रं तियेत्वां ॥ आह्लाचयं तं विशदैर्मयुरैवैः
वाचां प्रवाहै रणिवारितैस्ते मंदकिं नो मंदयितुं क्षमंते ॥१७॥ समाहारस्ता
म्नां प्रतिपदं मत्तं धाम यजुषां लयः प्रसुहानां लहरि विततिर्वीधजलधेः ॥

॥२॥

मलं स्फटि काकृतिं ॥ ७ ॥ प्राधारं सर्वविद्यानां हयग्रीवमुपास्तये ॥ ८ ॥ विशुद्धचि
 त्तानघनस्वरूपं वित्तानविश्राणनबद्धीत् ॥ ९ ॥ दयानिधिं देहभृतांशरएवं देवं
 हयग्रीवमहं प्रपद्ये ॥ १० ॥ अपो रुषेयैरपि वाक् प्रपंचैरद्यापिते मूर्तिमदष्ट
 पाशं ॥ ११ ॥ सुबलहं मुग्ध इति त्वयैव कारुण्यतो नाप्यकदा क्षणीयः ॥ १२ ॥ मंदो भ
 विष्पन्नियतं विरञ्चो वाचां निधेर्वचित्तमागधेयः ॥ १३ ॥ देव्याघनीतान्दययैव भ
 योऽप्यध्यापयिष्यन्निगमान् चित्त्वं ॥ १४ ॥ वितर्कजोत्सां व्यबधुयसत्वे बहस्प
 तिं वर्त्तयसे यतस्त्वं ॥ १५ ॥ तेनैव देवत्रिदशैश्वर्याणामस्पृष्टजोत्सायित्तमाधिराजं
 ॥ १६ ॥ अग्नौ समृद्धचिबिसससंतो रातस्थिबान्मंत्रमयं शरीरं ॥ १७ ॥ अखंडसारै
 र्हेविषां प्रदानैराप्यायनं बोमशदां विधत्से ॥ १८ ॥ यन्मूलमीदृक्प्रतिभा

दाक्षिण्यरत्नागिरीशस्य नृत्तिदेवीसरोजालनधर्मपत्नी

ज्योत्सादयोऽपि व्यपदेयमाचक्षुरेति सन्निवर्तव्यं यत्किं त्वदे

॥ ह० ॥

॥ ३ ॥

3

करालं करणे चितानां त्वयैव कस्यां तर पालितानां ॥ मंजुश्रणादं मणिनपुरां
ते मंजूषिकां वेदगिरां प्रतीमः ॥ २४ ॥ संचितयमिप्रतिभादृशास्पासं कक्ष
यंतं समयप्रदीपान् ॥ विज्ञानकल्पद्रुमपद्मवामं व्याख्यानमुद्राम करं करं
ते ॥ २५ ॥ चित्ते करोमि स्फुरिताक्षमालं सद्ये करं नाप्य करं त्वदीयं ॥ ज्ञानं मे तो
दं च न त्वं परानां त्वीत्ना घटीयं त्रिमिवाश्रितानां ॥ २६ ॥ प्रबोधसिंधोरुणैः प्र
काशैः ॥ प्रबालसंघातमिवोद्धतं ॥ विभावये देव स पुस्तकं कौ
वामं करं दक्षिणमाश्रितानां ॥ २७ ॥ तमांसि भित्वा विशदैः प्रकाशैः संप्रीणा
यंतं विदुषः चकोरान् ॥ निशगमयेत्वा वरपुंजरीके ॥ रदघने चंद्रमिवास्फुरंतं
२८ ॥ दिष्टानुमेदेव सदा त्वदीय दयातरंगानुरा ॥ कटाक्षाः ॥ श्रेचिं पुषं साम

श २
॥ ३ ॥

राम ३

कथादृष्टकौतुकतकलहकोलाहलमयं ॥ हरत्वंतर्ध्वीतंहयवदनरूपाहलह
 लः ॥ १८ ॥ स्वामिन्सुवीचादयेनधन्यास्त्वध्यानचंद्रोदयवर्द्धमानं ॥ प्रसांतमा
 नंदपयोधिमतः पयोभिरद्भ्यां परिवाहयंति ॥ १९ ॥ स्वैरानुभावस्त्वदधीनभा
 वाः संरुद्धवीर्यास्त्वदनुग्रहेण विपश्चितौ नाप्यतरंति मायां वै हरिकीमोहनपि
 छिकांते ॥ २० ॥ प्राङ्निर्मितानां तपसां विपाकां प्रत्यगृन्ति श्रेयससंपदो मे ॥ समे
 धिषीरंस्तवपादपद्मे संकल्पचिंतामणयं प्रणमामाः ॥ २१ ॥ विबुधमूर्धन्यलि
 पिक्कमाणं भूयात्प्रसादो मयि नाप्यभूयात् ॥ त्वदंघ्रिराजीविरजः कणानां
 सुरेन्द्रचूडापदलाघितानां ॥ २२ ॥ परिस्फुरन् नूपुरचित्रभानुप्रकाशनिर्दूतत
 मोनिषंगं पदद्वयं ते परिचिन्महेतः प्रबोधरजोवविभातसंध्यां ॥ २३ ॥ त्वत्किं

॥ ह० ॥ गि

॥ ४ ॥

दिम

५

नचमहि मा मानसे वागधीशः ॥ ३४ ॥ वागर्थसिद्धिहेतुं परित हयग्रीवसंस्तु
तिं ॥ भक्त्या कवितार्किक केशरिणा वेकट नापेन विरचितमितं ॥ ३५ ॥ इ
ति श्री सर्वतंत्रस्वतंत्रस्य श्री भट्टे कट नापस्य वेदांतार्थस्य कृतिषु हयग्री
वस्तोत्रं संपूर्णं ॥ ॥ ६ ॥ ॥ लिखते वैष्णवाकुरदास पट नाथी ब्राह्म
णकाशीदास मित्रं पुस्तकं श्री कृष्णार्पणं लेखकपाठकयोः मंगलार्थं ॥

॥ ४ ॥

रामः ५

मृतं चरंती सरस्वती संश्रित कामधेनुं ॥ २९ ॥ विशेषवित्पारिषदेषु नायवि
 दग्धगोष्ठी समरंगगणेषु ॥ जिगीषते मे कविता किं केदुर्ना जिह्वाग्रसिंहास
 नमभ्युपेयाः ॥ ३० ॥ त्वांचिंतयस्त्वं न यत्ता प्रपन्नत्वा मुद्रिष्येष्टमयेन धाम्ना
 स्वमिन्समाजेषु समेधिषीय स्वच्छंदवादा वहवद्भूषणः ॥ ३१ ॥ नानाविधानाम्
 गतिं कलानां न च पिनीर्येषु कृतावतारः ॥ ध्रुवं तवानापपरिग्रहाय नवं
 नवं पावमहंदयायाः ॥ ३२ ॥ अकंपनीयां पनीयमेदैरलं कृषीरनहृदयं मदी
 यं ॥ शंका कलंकापगमोज्वलानितत्त्वानि सम्पन्नितव प्रसादात् ॥ ३३ ॥ व्या
 ख्यामुद्रांकरसरसिजेः उस्तकंशं वचके ॥ विभृद्धि न स्फटिकरुचिरेषु ज
 रीके निषस्तः ॥ अमृता न श्रीरमृतविशदैरंशुभिः ॥ लावयन्तामा विभूयाद्

चिरेष्टुदिरिदं निषयः॥ भक्तानः श्री
 रश्मिचिष्टिदिशं शुभिस्रोतवन्मामा
 विभ्रयादनघमं हीमामा नृसिं
 वणुद्धाः॥ ३१॥ वाग्यं सिद्धि
 हे। लाप्यन्ति हृदयगीवसं संतु
 भक्त्या॥ कवित्तुर्निर्दिष्टं हि
 रम्यं वेत्तं ब्रह्मन् ब्रह्म श्रीपदं व
 दन् शम्भुं वेदं तावार्थं स्वकुनि
 हृदयगीवसं संतु
 संतु

तिषेर्षेषु कृतापवासाः। ध्रुवंतवाना
 यमरिगृहायनवेयात्रमिदं दयायाः
 ॥३॥ भक्त्या निया न्युनिति भद्रैरलं
 कृषिरनरुदयं मुदियं ॥ शंका क
 ले काफगयो ज्वलानि तत्त्वानि स
 म्यच्चित्तवृत्तसादात् ॥ ३॥ व्या
 २२२॥ सुदं करसि नैः पुस्तकं स
 खच ॥ विष्ट ॥ विष्ट ॥ विष्ट ॥